

Hanstholm Vildtreservat

Mellem Klitmøller og Hanstholm ligger et fredet klithedlandskab på næsten 40 kvadratkilometer, skabt af hav, blæst og sand i forening.

I reservatet yngler over 30 forskellige fuglearter, heriblandt hjejle, tinksmed, rørhøg, mosehornugle og trane. Under efterårstrækket raster store flokke af gæs, og om vinteren ses i søerne flokke af blandt andet troldand, hvinand og skalle-sluger. Odderen har fundet et fristed ved reservatets søer, og der er en stor bestand af rådyr, ræv og kronkræ. Vildtreservatet er lukket for færdsel i yngletiden. Den centrale del med de mange søer er dog lukket hele året.

Hanstholm

Hanstholm Fyr blev opført i 1843. Fyret havde på det tidspunkt det stærkeste fyrllys i Europa. I dag huser bygningerne ved fyret en del af MuseumsCenter Hanstholm. Der er en lang række udstillinger om havet, havnen, kystfiskeriet og redningsvæsnet.

Batteri Hanstholm er Nordeuropas største forsvarsanlæg fra anden verdenskrig. Batteriet var et led i Atlantvolden, som den tyske besættelsesmagt lod opføre for at forhindre de allierede i at landsætte tropper. Batteriet rummede blandt andet 4 kanoner af kaliber 38 cm, som havde en rækkevidde på 55 km. Sammen med et søsterbatteri ved Kristianssand i Norge, var kanonerne næsten i stand til at dække indsejlingen til Skagerrak. Til hver af kanonerne hørte en bunker, som foruden tekniske faciliteter og ammunition rummede beboelse for de 100 mand, der skulle til for at bemane kanonen. MuseumsCenter Hanstholm har opført en ny udstillingsbygning i tilknytning til en af kanonstillingerne.

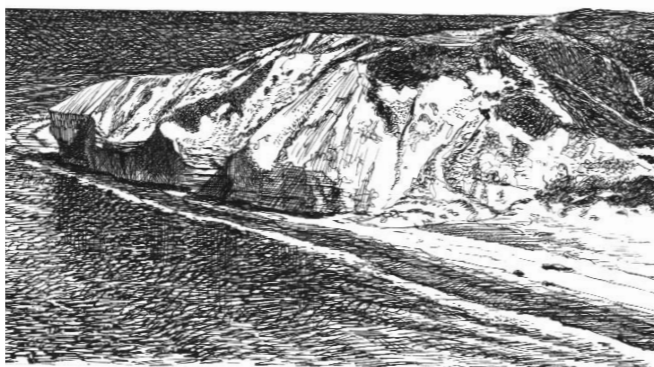
Allerede i 1917 blev det vedtaget at bygge havn ved Hanstholm, men af politiske grunde var projektet flere gange tæt på at blive skrinlagt, og der kom til at gå mere end 50 år, før havnen stod færdig. Hanstholm Havn er i dag Danmarks største fiskerihavn for konsumfisk, og der er færgeforbindelse til blandt andet Norge og Færøerne.

Bulbjerg

Bulbjerg er den nordlige pynt af en kalkknude, der har været en ø i stenalderhavet. Den 47 meter høje limstensklint er Danmarks eneste fuglefjeld og rummer en stor ynglebestand af rider, en nordatlantisk mågeart. 100 m fra kysten ses endnu rester af Skarreklit, en 18 m høj klippe af kalk og flint, som knækkede over i en storm i 1978.

Bulbjerg indgik i det tyske forsvarsanlæg Vestvolden under anden verdenskrig. I den bunker, som ligger yderst på klinten, er der indrettet et lille besøgscenter, som i tekst og billeder fortæller om de tyske anlæg, samt om områdets kulturelle og naturmæssige forhold.

Lild Strand

Få km vest for Bulbjerg ligger fiskerlejet Lild Strand, som sammen med Nr. Vorupør, Thorup Strand og i mindre omfang Slettestrand er de eneste steder på kysten, hvor der endnu drives erhvervsfiskeri med både fra åben strand.

Velkommen til Vestkyststien Agger-Bulbjerg

Vestkyststien Agger-Bulbjerg er en vandre- og cykelrute på ca 80 km. Cykelruten fortsætter sydpå til grænsen og nordpå til Skagen. Vandrerruten, som i Viborg Amt er identisk med den internationale vandrerute Nortrail, følger på store strækninger den gamle redningsvej, mens cykelruten følger små offentlige veje eller skovveje. Ruterne kan benyttes i deres fulde længde eller etapevis. Vandrerruten er afmærket med træpæle med redningsbåden som logo. Cykelruten er afmærket med blå-hvide metalskilte med nummeret 1.

Denne folder beskriver en række udvalgte lokaliteter på strækningen fra Agger til Bulbjerg.

Der er overnatningsmuligheder på campingpladser, i det gamle redningshus i Lyngby, eller på primitive lejrpladser. Sidstnævnte er ofte uden vand, og i visse tilfælde uden toilet. Hvor der findes et shelter, er dette vist med særlig signatur. Med hensyn til andre overnatningsmuligheder, henvises til turistkontorerne i Hurup, Thisted, Hanstholm og Vorupør.

Vandrerruten passerer områder med særlige adgangs begrænsninger. Dette gælder for vildtreservaterne Agger Tange og Hanstholm Reservatet samt i fuglebeskyttelsesområderne på Lyngby Hede, Stenbjerg Hede og Ålvand Hede. Disse områder er af hensyn til fuglenes yngletid lukket for almindelig færdsel i perioden fra 1. april til 15. juli. I vildtreservaterne er der desuden områder, hvor færdselsforbudet gælder året rundt. I alle tilfælde er de pågældende arealer markeret ved skiltning. Adgangs begrænsningerne berører ikke retten til at færdes på Vestkyststien året rundt.

Handicapegnethed

Ved alle de beskrevne seværdigheder er der parkeringsmuligheder, og ved mange af dem vil det være muligt at færdes med kørestol. Der henvises i øvrigt til lokale foldere for oplysning om P-pladser og handicapegnethed.

Udarbejdet i samarbejde mellem Viborg Amt og Skov- og Naturstyrelsen.

Skov- og Naturstyrelsen kan lokalt kontaktes ved thy Statsskovdistrikt, tlf. 97 97 70 88 eller e-post thy@sns.dk. Mange muligheder for friluftsliv i området findes på distriktets hjemmeside www.skovognatur.dk/thy.

Vestkyststien Agger-Bulbjerg

Serien »Vandreture« er foldere over udvalgte naturområder. De kan fås på biblioteker og turistbureauer, samt ved indgangene til mange af områderne. Se også www.skovognatur.dk

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen

- forvalter statsejede skove og andre naturområder i hele landet
- tager ved driften hensyn til befolkningens friluftsliv, produktion af træ og beskyttelse af natur- og kulturværdier.

Skov- og Naturstyrelsen forvalter
190.000 ha skov- og andre naturområder

Vestkyststien Agger-Bulbjerg

031-0608 Grafisk tilrettelægning og kort: Parabole. Tegninger: Poul Andersen. Tryk: Scanprint A/S. Denne tryksag bærer det nordiske miljømærke Svamen. Licensnr. 541 006

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Vandreture nr. 31

Landskab og sandflugt

Da stenalderhavet for 6.000 år siden havde sin største udbredelse, lå kysten fra Agger til Klitmøller 5–10 km øst for den nuværende kyst, og det nordlige Thy var delt op i øer. Landet har siden hævet sig, og når vi i dag går på redningsvejen, så går vi på stenalderhavets bund. Mange steder ser man de gamle kystskrænter. Ved Hanstholm og Bulbjerg er de særligt markante.

Landhævningen bragte en masse sand frem i dagens lys. Det samme gjorde havets virksomhed, og det førte til dannelsen af havklitter langs kysten og en øde-læggende sandflugt ind i landet.

Sandflugten forværredes betydeligt ved, at man lod får og kreaturer græsse frit i klitten, samt ved at man høstede klittens vegetation til foder. Sandet blæste ind og lagde markerne øde, og mange gårde og hele landsbyer måtte forlades. Først i starten af 1800-tallet lykkedes det at begrænse sandflugten, dels ved strenge restriktioner mod græsning og borttagning af plantevæksten, dels ved at man plantede hjælme og dæmpede vindbrud med afhugget lyng.

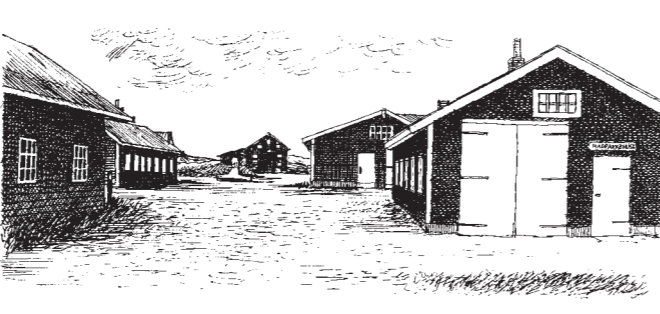
Klitplantagerne

De første forsøg med træplantning blev gjort omkring 1820, men med ringe held. Bedre gik det midt i århundredet, hvor det lykkedes at finde nogle af de træarter, som kunne trives under de barske forhold. Frem til omkring 1930 opkøbte og tilplantede Statens Klitvæsen tusindvis af hektarer med især bjergfyr, østrigsk fyr og hvidgran. I dag domineres klitplantagerne af sitkagran, ædelgran og skovfyr, men også eg, bøg og andre løvtræarter dækker stadig større arealer.

Agger Tange

Frem til stormfloden i 1825 udgjorde sandtangen mellem Bovbjerg (20 km syd for Thyborøn Kanal) i syd og Lodbjerg i nord eet sammenhængende værn mod Vesterhavet. Men havet brød igennem og dannede Agger Kanal, som ved en senere stormflod i 1862 blev afløst af Thyborøn Kanal. Siden har denne kanal været Limfjordens port mod vest. Siden slutningen af forrige århundrede er tangerne

løbende blevet sikret mod Vesterhavet af en næsten ubrudt række af høfder, som strækker sig fra Bovbjerg til Agger. De sorte huse i Agger er et tavst vidnesbyrd om dette arbejde. Her støbtes betonelementer til kystsikringen, og herfra blev de transporteret på skinner til høfderne.

På Toftevej i Agger ligger et fredet fiskerhus. Museet har indrettet en udstilling i bygningens anneks.

Lavvandede områder, de store lagunesøer og vaderne på tangens østside giver tilsammen gode yngle- og fødesøgningsmuligheder for mange arter af vandfugle. Knopsvane, gravand, gråand, spidsand og blishøne, strandskade, vibe, rød-ben, brushane og stor kobbersneppe er blandt de mest almindelige ynglefugle. Tangen er desuden en vigtig rasteplds for mange fuglearter på forårs- og efter-årstræk. Området har status som internationalt fuglebeskyttelsesområde.

Lodbjerg Fyr

I sejlskibenes tid strandede der utallige sejlskibe langs Jyllands vestkyst. Derfor byggede man fra midten af forrige århundrede fyrtårne og sømærker for at støtte skibenes navigation.

Lodbjerg Fyr er opført i 1883 af granitblokke fra Bohus i Sverige. Der er adgang til fyrtårnet mod en beskeden betaling. Herfra har man udsigt over et barsk landskab, domineret af klitplan tagen, klitheden og de forrevne havklitter. Fyrmesterboligens frodige have, danner en stærk kontrast hertil og fortæller om betydningen af læ.

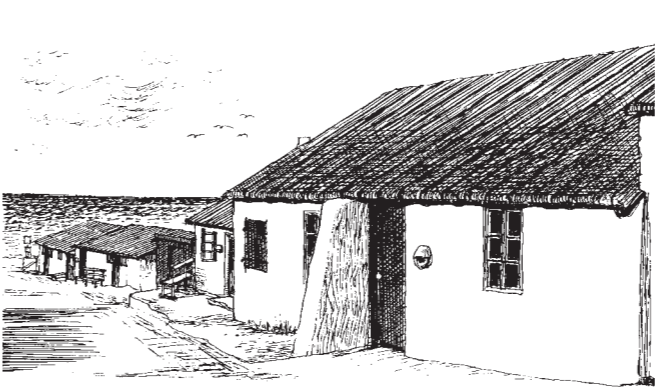
Lodbjerg Kystklint

Følger man stien fra Lodbjerg Fyr mod havet, finder man en særpræget kystklint, som er op til 10 m høj og består af moræneler, som er overlejret af flyve-sand. Mellem ler og sand findes tørvelag, som stammer fra overføgne moser. I bunden af klinten ses en opskudt flage af det mørke glimmerler, som er en hav-aflejrning, og derfor indeholder en mængde fossiler som små snegle, muslinger og søpindsvin. Kysten nedbrydes til stadighed, og det sker, at der dukker oldsager frem af klinten. Sammen med grupper af gravhøje lige inden for havklitten, fortæller de om de mennesker, som levede her i sten- og bronzealderen.

Stenbjerg Landingsplads

I Stenbjerg er erhvervsfiskeriet fra åben strand for længst ophørt, men der drives stadig fritidsfiskeri, og det unikke miljø omkring landingspladsen er bevaret med redningsstationen, spilhuset og de små hvide redskabshuse med døre og vinduer i stærke farver.

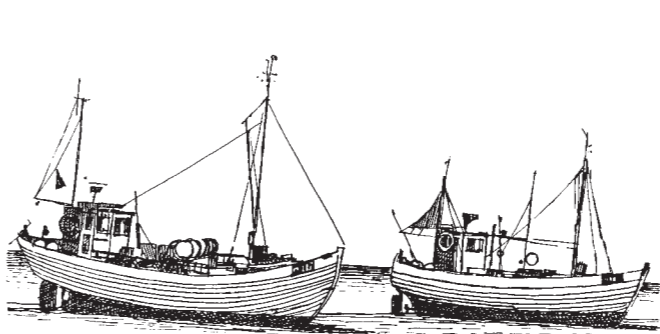
Redningsvæsnet blev oprettet i 1852, og frem til 1930-erne blev der opført redningsstationer med korte mellemrum hele vejen langs vestkysten. Redningsstationen i Stenbjerg er fra 1934. Den rummer et lille museum, som fortæller om fiskerlejts historie og redningsstationens funktion frem til 1972, hvor den blev nedlagt. Den 2. weekend i juli afholdes Stenbjergdagene, hvor der er musik og underholdning, og hvor der dækkes op med alle havets specialiteter.

Nr. Vorupør

Nr. Vorupør er et af de få steder, hvor der stadig fiskes med kuttere direkte fra åben strand. Engang var der 27 hjemmehørende både, nu er der kun en håndfuld tilbage. Læmolen, som er bygget i 1909, beskytter landingspladsen, men samtidig øver den tiltrækning på lystfiskere eller folk, som bare har lyst til at opleve havet på nært hold.

Nr. Vorupør huser landsdelens største sommerhusområder, og det sætter sit præg på byen, som udover mange butikker og spisesteder rummer Nordsø Akvariet og Vorupør Museum, som er indrettet i et tidligere bådebyggeri.

Bøgsted Rende

Ved Bøgsted Rende mellem Vorupør og Vangså når plantagen næsten helt ud til foden af havklitten. Det lille vandløb skærer sig ned i underlaget og danner sammen med de vældige klitformationer et dramatisk landskab. Langs med renden går man under 100-årige, men kun få meter høje ege, ædelgraner og sitkagraner.

Som pejlemærker for søfarten blev der i 1884-85 opført et system af sømærker – de såkaldte båker – langs kysten. Alle båkerne havde forskelligt udseende, således at den søfarende kunne bestemme sin position. En af de nu fredede båker står her ved Bøgsted Rende.

Klitmøller

Klitmøller udtales med tryk på møller, og det er da også møllerne, der har givet stedet navn. Tidligere lå der 4-5 møller langs den å, som løber fra Vandet Sø ud i Vesterhavet. I dag er stedet mere kendt som en af Europas bedste lokaliteter til windsurfing.

Klitmøller var igennem århundreder et rigt samfund, hvis økonomiske og handelsmæssige betydning langt oversteg Thisteds. Velstanden stammede fra skudehandel på Norge, hvortil man eksporterede korn og fødevarer, mens returlasten udgjorde blandt andet tømmer og heste. Klitmøllers glansperiode varede indtil havet i 1825 gennembrød Agger–Harboøretangen. Dermed blev der skabt helt anderledes gunstige besejlingsforhold for Limfjordens købstæder, og Thisted voksede på Klitmøllers bekostning.

De følgende 150 år var det fiskeriet, som var stedets førende erhverv. De mange redskabshuse vidner herom. Denne epoke varede indtil Hanstholm Havn blev indviet i 1967, og hele fiskerflåden flyttede dertil. I dag er turismen byens bærende erhverv. Derfor er der gode indkøbsforhold og – i sæsonen – adskillige spisesteder.

Vandet og Nors Søer

De to store søer er begge blandt de reneste i landet. De er begge karstsøer, dvs. næringsfattige søer på kalkbund, som har vandtilstrømning gennem sprækker i kalken. De er over 20 meter dybe, og er tidligere havbugter, som blev afsnøret ved landhævningen siden ældre stenalder.

Både ved Vandet Sø og ved Nors Sø er der gode badesteder. Der kan købes dagkort til fiskeri fra bredden i dele af såvel Vandet Sø som Nors Sø. Henvendelse til Thy Statsskovdistrikt eller turistkontorerne.

